

ΜΠΑΚΑΚΑΣ

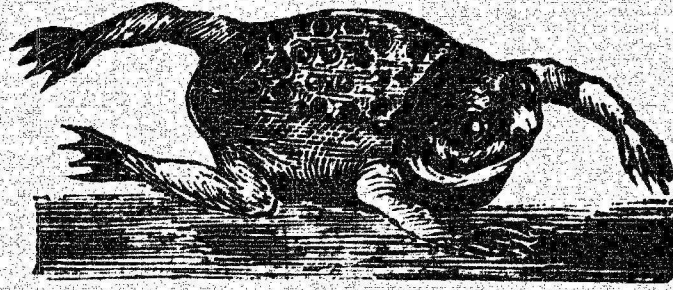
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έν Ἀθήναις	Φρ.	6
Έν ταῖς ἑπαρχίαις	»	7
Έν τῷ ἔξωτερικῷ	»	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα	»	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ.

Οἱ κρατήσαντες τὸν 2ον ἀριθμὸν θεωροῦνται συνδρομηταί.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος θὰ ἐκδίδηται δῖς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ... ΚΟΥΛΞ... ΚΟΥΛΞ!...

Ὁ λόρδος Μπίκονσφιλδ ἐρωτηθεὶς πρὸ τινος χρόνου ἕως πότε ἐσκέπτετο νὰ μένη ἐν τῇ κυβερνήσει; Ἔως ὅτου ἀπεκρίθη, ὁ Γλάδστων σκέπτεται νὰ μένη ἐν τῇ ζωῇ.

Ἄν ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἐρωτωμένη, ἔδιδε τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐτίναζε τὰ μυαλά της εἰς τὸν ἀέρα ἀφοῦ οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν πατρίδα.

Ἡ αὐτοχειρία ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εἶναι ἀξιοκατάκριτος.

Ἄλλ' οἱ ἄγγλοι ἔχουσι ὑπομονὴν ὄνου, καὶ ἐπιμονὴν ἡμιόνου, ἐνῶ οἱ Ἕλληες εἰσὶν ἀψίκοροι· ὁμοιάζουσι τὰς χρυσαλλίδας, αἵτινες ἐν διαστήματι δευτερολέπτων τινῶν πετῶσι εἰς μυριάδας ἀνθέων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι αὕτη δὲν ἀντιπροσωπεύει ἐν πρόσωπον, ὡς ὁ Γλάδστων τὴν ἀγγλικὴν, ἀλλὰ πολλά. Εἶναι ἠθικὸν πρόσωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα πρόσωπα δὲν ἀποθνήσκουσιν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπολίτευσις ὑπερτερεῖ καὶ τῆς Λερνέας Ἰδρας, τῆς ὁποίας, ὅποτεν ἀπεκόπτετο ἡ μὲν κεφαλὴ ἀνεγεννᾶτο ἄλλη, διότι ἐν Ἑλλάδι ἀποκοκοπτομένη ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει μιᾶς κεφαλῆς, ἀναφύονται πολλὰ ὡς ἀμανῖται, ὥστε καὶ ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς σήμερον θὰ ἐδειλιά εἰς τὴν θεάν τοῦ πολυκεφάλου τούτου θηρίου, τὸ ὁποῖον καλεῖται Ἀντιπολίτευσις.

Χρειαζέται λοιπὸν ὀλίγη ὑπομονὴ, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα μετὰ τὸν καιρὸν τῆς.

Ἄλλ' ἄραγε ὑπάρχει κόκκος ὑπομονῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀντιπολιτεύσει; ἴδωμεν.

Ὁ Βίκονσφιλδ ἀναμειγνύεται εἰς τὸν ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον, καταναγκάζει τὰς δυνάμεις ὅλας νὰ συσκεφθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ περὶ τῆς τύχης ἐλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῆς συσκέψεως ἐκείνης ξεφουρνίζεται ἐν πρωτόκολλον ἐγ-

γυώμενον δῆθεν τὴν εὐρωπαϊκὴν ἁρμονίαν, κυρίως ὡς ἐπαπειλοῦν τὴν ἀναστάτῳσιν αὐτῆς.

Παίζει τοῦτέστιν ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἰσορροπίᾳ πρόσωπον Μερκτοπελοῦς καὶ ἐν τούτοις οἱ Ἄγγλοι ὑπομένουσιν.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις μεταθέτει ἓνα ἑπαρχὸν ἀπὸ τῆς Μήλου εἰς τὴν Ἀμοργόν, διορίζει ἓνα τελωνοφύλακα εἰς τὴν Ἀνάφη, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιπίπτει κατ' αὐτῆς, τῇ ρίπτει κατὰ πρόσωπον τὸ χειρόκτιον, ὡς κορδωμένος τις χροεῦτης διερχόμενος μετὰ τῆς συντρόφου του, κατὰ πτωχοῦ τινος διδασκάλου ὅστις τυχὸν ἐχασμῆθη ἢ ἐπταρνίσθη!

Ὁ Μπίκονσφιλδ κηρύσσει κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀφγανιστάν δικαίως ἢ ἀδικίως τὸν πόλεμον, θυσιάζει κατ' αὐτὸν πολλοὺς συμπατριώτας του, πολλὸν χρυσόν, καὶ οἱ Ἄγγλοι ὑπομένουσιν.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐναλλάσσει δὺς ἀποσπάσματα στρατιωτικὰ ἢ ἀποστέλλει ἐν τοιοῦτον εἰς χωρίον τι, διότι ἐν τῷ χωρίῳ αὐτῷ ἠκούσθησαν μικραὶ ταραχαί. Ἡ ἀντιπολίτευσις τότε χαρακτηρίζει τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς κυβερνήσεως ὡς ἀναστάτῳσιν τοῦ στρατοῦ, ὡς διάβημα σκοποῦν τὴν καταπάτησιν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Ὁ Ροβερίνα ἐλευθερία πῶσα.....

Ὁ Μπίκονσφιλδ κηρύσσει τὸν κατὰ τῶν Ζουλοῦ πόλεμον, διότι οἱ ἀτυχεῖς αὐτοὶ ἡμιγάρριοι ἐφήρωσαν ἓνα νόμον τῶν, θυσιάζει καὶ ἐκεῖ ὁ Ἄγγλος διπλωμάτης πολλὰ ἀνθρώπους; ὑπάρξεις καὶ πολλὸν χρυσόν· ἐν τούτοις οἱ Ἄγγλοι ὑπομένουσιν.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλει ἓνα εἰσπράκτορά της πρὸς εἰσπραξίν χρημάτων. Ὁ εἰσπράκτωρ αὐτὸς δολοφονεῖται ὑπὸ κακούργων τινῶν, οὔτινες τῷ ἀφαιροῦσι καὶ τὰ χρήματα αἵτινα εἰσέπραξεν. Ἡ ἀντιπολίτευσις τότε δὲν ἀργεῖ ν' ἀποδώσῃ τὸ ἐγκλήμα εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας, ἡ ληστεία κατεπλημμύρισε τὸν τοπονομασ, οἱ ἄνθρωποι ἀλληλοσφάζονται, καὶ οἱ φυγόντες περιφέρονται ἐν μέσαις Ἀθήναις.

Ἴδῃ ἐπικρίνεται ἐκλογαί, ἀλλ' ἀπέχουσι αὐτῶν τριάκοντα ὡς ἐγγίστα ἡμέραι. Ἐν τούτοις ἡ ἀντιπολίτευσις οὐχὶ καθ' ὕπνον πλέον, ἀλλ' ἐγρυγορούσα καὶ ἔχουσα τὰ μάτια τῆς τέσσαρα, νομίζει ὅτι βλέπει τὴν κυβέρνησιν ἀποκλείουσαν αὐτὴν τῆς ἐγασκίσεως τοῦ δικαιώματός της, ὅτι τὴν ἐκδιώκει τῶν ἐκλογικῶν καλῶν, ὅτι γερμίζει ἢ ἰδίχτας κάλπας διὰ τῶν σφαιριδίων, καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι «ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ μείνῃ πάλιν ἀντιπολίτευσις».

Ἄλλ' ἔχετε ὀλίγην ὑπομονὴν δι' ὄνομα τοῦ ὑψίστου! Μὴ ὀμοιάζετε τὸ μικρὸν ἐκεῖνο παιδίον, ὅπερ ῥηπισθεν ὑπὸ τινος ἄλλου, καλύπτει διὰ τῆς χειρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἐκπέμπων γοεράς κραυγᾶς ὅτι τοῦ ἔχουσα τὸ μάτι του, οἱ δὲ γονεῖς του χωρὶς κἂν νὰ τὸ ἐξετάσωσι ἐπαναλαμβάνουσι ὀλοφυρόμενοι τὸ τῆς παιδὸς ῥῆμα, καὶ χύνονται εἰς τοὺς δρόμους πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἱατροῦ, καθὼς οἱ παῖδες ὅταν πωλῶσι τὸν «Μπάκακα», καὶ εὐρίσκουσι τὸν ἱατρὸν, καὶ ὁ ἱατρὸς πεφοβισμένος ἀποκαλύπτει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παιδίου, ὅστις ὁμῶς παρ' ἐλπίδα εἶναι σῶος, ἀκτινοβολῶν, ὑγιὲς καὶ καθαρώτερος τοῦ ἐτέρου, ὅστις ἐκοκλήθησε ἐκ τῶν δακρῶν ἅτινα ἔχουσε διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ συντρόφου του.

Εἰς πάντα ταῦτα ὁ Φρουσιὲ θὰ ἔλεγεν ἴτως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν *trouve la femme*, ὁ «Μπάκακας» εὐρίσκει καταλληλότερον νὰ τῇ εἴπῃ *trouve la faim*.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ὑποψηφίου ἀντιπολιτευομένου Βουλευτοῦ

ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει.

Ἐν μέσῳ τῆς ἐκλογικῆς αὐτῆς ἀνεμοζάλης
Ἐνόμισα καθήκόν μου κ' ἐγὼ νὰ εἰσπηδήσω
καὶ μετ' ἀγῶνος φοβεροῦ καὶ πυρετώδους πάλης
νεκρὸς νὰ πέσω, ἢ νικητὴς μόνον νὰ ἐπιζήσω.
Τούτέστιν τὰν ἢ ἐπὶ τὰν ὅλοι μὲ ἐννοεῖτε
αἱ ἐξηγήσεις περιτταί, μοὶ φαίνεται, πολῖται.

Πρὸ πάντων ὁμῶς, φίλοι μου, ἀνάγκη τε καὶ χρεῖα
ἀφοῦ τὸ ἀπξφάσισα νὰ ζήσω ἢ νὰ πέσω
νὰ μάθῃτε τίς ἐν ἐμοὶ ἀγνή φιλοπατρία
καὶ ποῖαι αἱ ἐμαὶ ἀρχαὶ ἅς θὰ σᾶς καταθέσω. . . .
Λοιπὸν τὰ χεῖλη κλείσατε, ἀνοιξατε τὸ οὐς σας
μενέτω δὲ ἀκίνητος ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ποῦς σας.

Ἀντιπολιτευόμενος ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μου
τὴν τωρινὴν κυβέρνησιν ἀγρίως θὰ πατάξω
πατρίς ἐδῶ, πατρίς ἐκεῖ, πατρίς τὸ σύνθημά μου
πατρίς μὰ τὸν Θεόν! πατρίς τέλος θὰ πατριάξω.
Βλέπετε ὅτι τὴν πτωχὴν πατρίδα μας προδίδουν
διότι τρώγουν μοναχοὶ καὶ εἰς ἡμᾶς δὲν δίδουν.

Τὰ Οἰκονομολογικὰ ἰδοὺ πρώτη φροντίς μου
Τὰ Στρατοναυτολογικὰ ἰδοὺ καὶ ἡ δευτέρα
τὰ Ἐξωσωτερικὰ τὸ ὅλον πόθοι τρεῖς μου.

— Ἐκ τῆς κοιλίας θ' ἀντηχοῦν ὄξεῖς εἰς τὸν αἰθέρα
τὸ μεγαλεῖον, ἢ πατρίς, ἢ δόξα, τὸ καθήκον
καὶ τὸ ἀνῆκον ἅπασι, καὶ πᾶσι τὸ προσῆκον.

Ἄλλως μενόντων ὠδὲ πᾶς τῶν πάντων συμφορῶν
καὶ τῶν Ταμείων οὕτω πως φεῦ! διασπαθίζοντων
καὶ τῶν λοιπῶν ὄλων ἡμῶν πεινῶντων καὶ δαιψῶντων
κ' ἐκείνων πάντων δηλαδὴ πολὺ καλὰ τρωγόντων
ἡμεῖς θὰ καταστήσωμεν ἀναμφιβόλως τσίροι
καὶ νεκρὸν μετ' οὐ πολὺ θ' ἀκούσωμεν ψαλτῆρι.

Λοιπὸν; λοιπὸν ὅλα αὐτὰ εὐλόγως ἐννοοῦντες
καὶ βλέποντες πῶς ἡ πατρίς ἐπνίγει ἐντὸς ἔλου,
πρέπει ἐν γένει τὸν λαὸν ὀρθῶς ποδηγετοῦντες
νὰ φθάσωμεν εἰς ἀσφαλῆ λιμένα ἐπὶ τέλους.
Τοιοῦτοτρόπως ἡ πατρίς νικῶσα μετὰ θάρρους
θὰ πέσῃ ὡς μικρὸς ἰχθῦς εἰς πεινασμένους γλάρους.

Ἐλπίζω συμπολιταί μου τὴν ψῆφόν σας νὰ ἔχω
ἐλπίζω νὰ μ' ἐκλέξητε ὡς ἀντιπρόσωπόν σας
διότι μὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μας δὲν ἀντέχω
καὶ θῦμα θὰ μὲ ἔχητε βαρὺ εἰς τὸν λαιμὸν σας! . . .
Ἐν τούτοις ἂν μοὶ πέρωται ὁ τάλας ν' ἀποθάνω
γράψετε ἐν ἐπίγραμμα σ' τὸν τάφον μου ἐπᾶνω.

«Ἀντιπολιτευόμενος ὁ μακαρίτης ἦτο
»Εἶχ' εὐγενῆ αἰσθήματα, ἀργὰ καὶ πεποιθήσει
»καὶ ὑπὸ τούτων πάντοτε ἀγνώως ἐνεφεροῖτο
»ἀλλ' ὁμῶς τὸν κατέβαλον στομαχικαὶ παθήσεις
»ἀπέθανε φιλόπατρις καὶ ὀμιλῶν καὶ γράφων
»μὲ ἄλλους λόγους νυστικός κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον».

ΚΟΥΛΞ ΚΟΥΛΞ.

Ὁ «Ῥαμπαγᾶς» τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἦτο τάφος
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦν γιγγραμμένον

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ

Ο

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΛΕΒΙΔΗΣ.

Ὁ «Ῥαμπαγᾶς» οὐδεμίαν λέξιν διὰ τὸν «Μπάκακα» φαίνεται ὅτι τὰ τελευταῖα παρ' αὐτοῦ εἰς ἀπάντησιν τοῦ «Ῥαμπαγᾶ» γραφέντα, τὰ ἐχαρακτήρισεν ὡς *casus belli*. Ὁ «Μπάκακας» δὲν ἐσκέφθη μετ' οὐδενὸς νὰ τὰ χαλάσῃ, πολὺ δὲ περισσότερον μὲ τὸν «Ῥαμπαγᾶν». Ὅτι ἐγράψαμεν δι' αὐτὸν τὸ ἐγράψαμεν ἐν παιδικῇ ἀφελείᾳ. Αὐτὸς μᾶς ἐξέλαβεν ὡς πειρασμὸν, καὶ ἀντὶ νὰ εἴπῃ, ἄφετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ, ἐφώνησεν ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ.

Ὁ «Ῥαμπαγᾶς» λοιπὸν μᾶς παρεξήγησεν εἰς τοῦτο ὁμῶς συνετέλεσεν ἕνα ἀπὸ τὰ παιδαρέλια ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν ἄλλοτε καὶ τὸ ὁποῖον ὁ «Ῥαμπαγᾶς» φέρει ἐνίοτε μεθ' ἑαυτοῦ.

Τί τὸ θέλει ὁ «Ῥαμπαγᾶς» τὸ παιδίον αὐτὸ μαζὺ του; κατ' οὐδὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτόν· δύναται νὰ χρησιμεύσῃ μᾶλλον εἰς τὸν κ. Παππαδόπουλον ὡς ὅλη τῆς διπλάσεως τῶν παιδίων του.

Ἐν τῷ θεάτρῳ παρισταμένου τοῦ Ἀμφιτρώωνος.

Ὁ Θυρωρός.—Κύριε τὸ εἰσιτήριόν σας.

Ὁ Κ.—Ἴδού αὐτό· εἶμαι συντάκτης τῆς ἐφημερίδος....

Ὁ Θ.—Πῶς; ἀλλ' ἐκεῖνος ὅτι ἐμπῆκε· δὲν ἔχει οὔτε πέντε λεπτά.

Ὁ Κ.—Τί μὲ μέλλει ἐμένα, ἐγὼ ἔχω τὸ εἰσιτήριόν μου.

Ὁ Θ.—Ἴσα ἴσα, γι' αὐτὸ δὲν θὰ μ'πῆς, Κύριε, γιὰ τὴν καὶ ὁ Δίας μὲ τὸ περιδέραϊο τὴν ἐφτιαξε τοῦ καυμένου τοῦ Ἀμφιτρώωνα! ἀλλὰ πέρασεν ὁ καιρὸς ποῦ δένανε τὰ σκυλιὰ μὲ τὰ λουκάνικα.

Ἀκοῦς Κωστάκη, ἔλεγεν ἡ κ. Π. πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς καθηγητὴν τοῦ Γυμνασίου, μεθ' οὗ συνεκλήθητο ἐν τῇ ἐκθέσει· δὲν σοὶ φαίνεται νόστιμον αὐτὸ τὸ σὰν δὲν μ' ἀγαπᾷς γιὰ τὴν ἀπάτην;

—Εἶναι σχῆμα δξύμωρον, ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ δάσκαλος, ὡς ἐν παραδείγματι «σπεῦδε βραδέως κτλ».

—Δὲν εἶναι ὁμοίως καὶ π ρ ω θ ὄ τ τ ε ρ ο ν;

—Ὅχι, ὄχι! δξύμωρον ἐπανελάβεν ἀπομάσσω τὴν ριὰ τοῦ ὁ διδάσκαλος.

Ἡ Σκουριασμένη πιστόλα ἐθύμωσε πολὺ τὸν γέροντα Στεφανίδη· ἀλλὰ μήπως τὰ ἐν παραρτήματι ἐκεῖνα γραφέντα δὲν ἔλαβον χώραν ἀληθῶς; Δὲν ἐτίναξεν ὁ κ. Στεφανίδης ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ ἐν ἀγγεῖον πλήρες εἰς τοὺς δόχλους ἐκεῖνους ταραξίας; καὶ μετὰ τοῦτο δὲν τοὺς ἔτρεψεν ὄλους εἰς φυγὴν διὰ μιᾶς βροντώδους κορυμπαριᾶς; ἀλλ' ἡ κουμποῦρα δὲν ἐπέτυχεν κανένα· τοῦτο σημαίνει ἢ ὅτι ὁ κύρ Στεφανίδης «δὲν ἔχει βόλιον», ἢ ὅτι ἡ πιστόλα τοῦ εἶναι σκουριασμένη.

Μετὰ τῆς «Καλησπέρας σας» διακόπτομεν τὰς σχέσεις μας, διότι δὲν λέγει τίποτε, οὐχὶ πλέον εἰς ἐξ' ἀλλ' εἰς ὀκτώ ὀλοκλήρους στήλας. Δοιοπὸν μικρὰ μου «Καλησπέρα», καλὴν νύκτα σας, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένην.

Οἱ Πειραιεῖς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθῶσιν καὶ πάλιν εἰς ἑλληνικὸν μελόδραμα· πλὴν παρετηρήθη ὅτι ἀντὶ νὰ χειροκροτῶσιν τὴν ὥραιαν εἰς πολλὰ μέρη μουσικὴν καὶ τὴν καλὴν αὐτῆς ἐκτέλεσιν, ἐχειροκροτοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μερικῆς περικοπᾶς τῆς ποιήσεως, αἵτινες φαίνεται ὅτι εἶχον μεγάλην σημασίαν δι' αὐτοῦ; οὕτως ἐχειροκρότησαν τὸ ἄσμα τοῦ Σχχανοπούλου

Τί δὲν κάνεις; τί δὲν δίδεις παντοδύναμε παρᾶ; στὸν μουγκὸ μιλιὰ καὶ γνῶσιν καὶ τιμὴν στὸ μάσκαρᾶ ὡς καὶ τὸ περὶ συζύγων μονόστιχον

«καλλίτερα κοράκια παρὰ τραγικὰ καὶ βώδια» ἀληθὲς λοιπὸν εἶναι ὅτι ἕκαστος κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν του αἰσθάνεται πολὺ καὶ ὀλίγον μερικὰ πράγματα.

Πρὸ τῆς ὀγδόης ὥρας καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου, μὴ βηματίζετε καταλαμβάνετε εἰς τὰς ἀγυῖας διότι ἐνδεχόμενον νὰ συγκρουσθῆτε μετὰ τινος φανοῦ ἐσβεσμένου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, νὰ πέσητε, καὶ νὰ λάβητε μεγάλην τραδίαν εἰς τὸ πρόσωπόν σας. Φωνάζετε τότε βοήθειαν! βοήθειαν! τρέχουσι δὴ κλητῆρες, ὀλίγον ἀργὰ πλέον, ἀνάπτουσι τοὺς φανούς τῆς πόλεώς μας διὰ νὰ ἴδωσιν τὸ ἀτύχημά σας, ἀλλὰ μὲ καταλαμβάνετε εἶχετε πλέον πέσει.

ΞΑΒΕΡΙΟΣ ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχεν ἑορτὴ καλουμένη λαυπαδοφορία, ἐσχάτως δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν παράστασιν τοῦ Ἀμφιτρώωνος, ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Κερατοφορίας, διότι καὶ τὸ δράμα, καὶ ἡ καμπάνα τοῦ Γουίδα καὶ οἱ κώδωνες τῆς Κερατουπόλεως, συνέτειναν εἰς τοῦτο· τὴν ἑορτὴν δὲ τῆς λαυπαδοφορίας ἐτέλεσεν μόνος ὁ ἄστυχτος Σωσίας, ὁστις πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτοότητός του ἀνακράζει πρὸς τὸν Ἑρμ. ἦν «Δὲν κρατῶ ἕνα φανάρι τόρα»;

Φαίνεται ἔλεγέ τις πρὸς τὸν κ. Στεφανίδην ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ χαριστάτη Λιλῆ ἐσπούδασε εἰς τὸ Παρίσι.

Ναί! τόρα ὁμοίως διδάσκει τὸν Παρίσι.

Πρὸς τὸν φαλέζ.

Σὲ ἐφάγαμε!

Εἶχομεν γράψαι τὰ ἀνωτέρω ὁπότεν ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ φαλέζ, αὐτὸς εἶναι ὁ ἴδιος ἀρχιτέκτων τοῦ Πύργου τῆς Βαβυλώνας, ἔστις ἔζησε 4621 πρὸ Χριστοῦ ἔτη καὶ ὅστις σήμερον ἐμφανίζεται ἐκ νέου ἀν' οὐχὶ ὡς ἀρχιτέκτων, ὡς ἀληθὲς ὁμοίως ἐργάτης τοῦ λαοῦ. Ὡστε ἴσως αὐτὸς θὰ μᾶς δουλεύσῃ ὄλους, καὶ θὰ μᾶς φάγῃ ὄλους εἰς τὴν ἰδέαν του.

Διδάσκαλος ἐρωτᾷ τὸν μαθητὴν του—ἀγαπᾷς τί χρόνος εἶναι.

Μ.—χρόνος χαμένος.

Δ.—τίς σοῦ τὸν ἐδίδαξε μικρὴ φλύαρε.

Μ.—εἶμαι αὐτοδιδάκτος κύριε διδάσκαλε . . .

Ο «ΕΚΛΟΓΕΥΣ»

μόλις εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μᾶς ἐπετέθη, μᾶς ἐχαράκτηρισεν ὡς ὄργανον ἐπίσημον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ βέλτιστον ὡς βωμολόχους.

Παρίστην ἡ νέα αὕτη ἐφημερίς τὴν σημαίαν τῆς ἐν Ἀθήναις δημοκρατικῆς μερίδος, soit dit, τῆς μερίδος τοῦτέστιν ἐκείνης ἣτις ζητεῖ ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν θέλησιν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ καλύψῃ διὰ τῆς αἴγλης τῆς τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ καλυφθῇ μὲν ἐν σουρτοῦκον διὰ νὰ μὴ πάθῃ ἀπὸ συνάγχην, ἢ τοῦλάχιστον μὲ ἐν πανταλόνιον διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον.

Δὲν ἀπαντῶμεν πρὸς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν ὡς πρὸς ἀντιπολίτευτιν, διότι αὕτη δὲν ἀνήκει, ἢ τοῦλάχιστον λέγει ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὴν, ἔχει ἴδιον περιουσιώγιον ἐν τῷ ὀποίῳ ὑψώσε τὸ σαντάρδο τῆς· ἀπαντῶμεν ἀπλῶς εἰς τὴν ἐφημεριδάριον αὐτὸ ὡς τοιοῦτον, διὰ τὴν καλωσύνην ἣν εἶχε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν «Μπάκακα» ὡς ὄργανον κυβερνητικὸν καὶ ὡς βωμολόχον.

Ἴσως ὁ «Ἐκλογεὺς» ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὸν «Μπάκακα» ἅμα τῇ ἐμφανίσει του ταμπουροῦμενον ὑπὸ τὴν δημοκρατικὴν τοῦ σημαίαν, ἀλλ' ἐσφαλλε μεγάλως, διότι ὁ «Μπάκακας» θὰ κατετάσσετο ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην παρὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ «Ἐκλογεῶς» ἣτις μακρὰν τοῦ νὰ εἶναι σημαία δημοκρατικὴ, εἶναι ἀνεμότρατα Ἀναπολιτάνικη, εἰς τὰ δίκτυα τῆς ὁποίας ἐμπερδεύονται παντὸς εἶδους ἰχθῆς· ἀκόμη καὶ σολιάγκοι.

Οἱ περὶ τὸν «Ἐκλογέα» ζητοῦσι νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐαυτοὺς ἢ τὸ σύστημά των ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, λησμονοῦντες ὅτι τὸ ἔθνος θὰ ἐπροτίμα νὰ δουλεύῃ εἰς ὄλην

του τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν ταιούτων δημοκρατικῶν· θὰ τὸ ἔκαμε βόϊδο.

Ἄλλὰ θέλουσι οἱ σφοδροὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι νὰ διδάξωσι τὸ ἔθνος μέχρι οὗ φθάσῃ εἰς τὸ ποθούμενον. Τὸ ἔθνος δὲν δύναται ἢ νὰ τοὺς εὐχαριστῇ διὰ τὴν αὐθόρμητον προσφορὰν των, τοὺς ἀπαλλάσσει ὅμως τοῦ δυσχεροῦς αὐτοῦ ἔργου εἰς τὸ ὁποῖον δὲν τοὺς ἐκάλεσε. Τὸ ἔθνος δύναται νὰ διδάξῃ ἑαυτὸ, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ὀθνεῶν διδασκάλων, οἵτινες, ἂν θέλωσι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὴν Καισαρίαν ἢ τὴν Παλαιστίνην ὅπως διδάξωσι τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Κάλλιον δ' αὐτοχειροτόνητος οὗτος τοῦ ἔθνους διδάσκαλος ὁ «Ἐκλογεὺς» νὰ διδάξῃ ἑαυτὸν, καὶ νὰ μάθῃ ὅτι πᾶσαν ἰδέαν, τὸ ἔθνος, ὅποταν τὴν χωνεύσῃ, θὰ τὴν ἀναγράψῃ εἰς τὴν σημαίαν του καὶ ἄνευ τῆς συνάρσεως τοῦ «Ἐκλογέως»· ὅτι αὐτὸς ἀκόμη δὲν ἐχώνευσε καμμίαν ἰδέαν διότι δὲν ἐδοκίμασε καμμίαν, ἀφοῦ ὁ στόμαχός του εἶναι κενός. Ἐν κενῷ δὲ στομάχῳ οὐδέποτε ἡ Δημοκρατία ἐνθρονίζεται!

Ὁ «Ἐκλογεὺς» λοιπὸν ἄς ἡσυχάσῃ ἐπὶ τινα καιρὸν καὶ ἄς ἀφήσῃ τὸ ἔθνος νὰ βαδίξῃ· ἄς συμβαδίξῃ μάλιστα καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ ἔθνους, ἂν αἰσθάνεται τὰ κότσια του γερὰ, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν ἐπιπονον ἐθνικὴν πορείαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἀνάγκη νὰ φάγῃ διὰ νὰ δυναμώσῃ.

ΔΟΣ ΤΟ ΕΥΒΟΙΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΨΥΧΙΚΟ.

Ἄκουσε Εὐβοία τὰ βράσανά μου
τ' αὐτιά σου τέντωσε τώρα καλὰ
γιατὶ μοῦ φαίνεται τὰ κόκκαλά μου
πῶς θ' ἀπομείνουνε στοῦ Καρμπολά.

Πόσα δὲν ἀκουσα ὠραῖα λόγια
ὅταν μὲ στρίμωξαν στὸν Μεντρεσέ
ἄπου κροτάλιζαν σὰν κομπολόγια
μέσα στὰ στόματα : Μὰ βερεσέ!!!

Τώρα ἐγγύησι κανεὶς δὲν δίνει
κ' εἶναι τὸ θέαμα σπαρακτικὸ
ἄχ δὲν μοῦ ἀπλωσε γιὰ ἐλεημοσύνη
κανεὶς τὸ χέρι του εὐσπλαχνικὸ.

Οἱ λύκοι μ' ἔφαγαν ὅλοι μὲ μπέσα
μοῦ πανε γαύγιζε σὰν τὸ σκυλί
κι' ἀφοῦ μὲ χώσανε μέσα γιὰ μέσα
τώρα μὲ βλέπουνε σιωπηλοί . . .

Σὲ σένα κρέμουμε ψυχὴ μου, τώρα
σὺ μόνη μοῦ μείνες παρηγοριὰ
βόηθα τὸ φίλο σου σ' αὐτὴ τὴν ὥρα
ἢ φίλεψέ τονε μιὰ κουμπουριὰ

Σκόλα τὴ φίλη μας Δημοκρατία
τώρα ποῦ μ' ἐμπλεξαν εἰς τὰ στενά
γιατὶ μοῦ φαίνεται δὲν εἶν' ἀστεῖα
νὰ κακαρώσουμε στὰ σκοτεινά

Ἔστερ' ἂν ἤξευρες τί θὰ μοῦ ψάλλουν
ἂν τέτοια μ' εὕρισκε μιὰ συμφορὰ

κι' οὔτ' ἓνα βράπανο δὲν θὰ μοῦ βάλουν
γιὰ νεκρολούλουδο στερνὴ φορὰ.

Θὰ ποῦν πῶς εἴμουνα τουρκουερίτης
πῶς ἐχρημάτισα Λερβυσαγᾶς
καὶ πῶς ἐξέπεσε ὡσὰν κομήτης
μέσα στὴ χώρα μας ὁ Ραμππαγᾶς

Λοιπὸν στὴ χάρι τις κάμ' ἓνα τάρμα
τὸ χέρι σ' ἀπλωσε εὐσπλαχνικὸ
κι' ὅτι πολύτιμο βοτᾶζεις πρᾶμα
δὸς το Εὐβοιά μου γιὰ ψυχικὸ.

«ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

Μουρὲς παιδία.

Α momentο πάλι βρισκόμαστε τοὶ ἐκλογαῖς. Πάλι ἤλθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ στείλετε ἔς τὸ παρλαμέντο τοὺς ἀντιπροσώπους τοὶ γλυκιᾶς μας Ἑλλάς. Φάτε Ἰντεντζιόνε, μωρὲς παιδία, νὰ βοτᾶτε τοὺς ἀληθινούς πικριώτας· κ' ἐγὼ εἶμαι ἐκαταλάθετε ἓνας ἀπὸ κείνους.

Εἶμαι νὲλ πάρτε ντι ὀποζισιόνε τῆς τωρινῆς κυβέρνησις· γιατί αὐτὴ κατάφαγε οὐλο τὸ κουβέρνο, ὅζω ἀπὸ σαράντα χιλιάδας φράγκα ὁποῦ ἔδωκε καὶ σὲ μένα. Ντούκονε θὰ ποῦ λεμῆσω τὴν τωρινὴ κυβέρνησι, εἶσαμε ὁποῦ νάρθη ἢ ἐξουσία καὶ στὰ δικά μας χέρια· ἀλόρα θὰ φάω κ' ἐγὼ θὰ φάτε καὶ σεῖς.

Ἄφινε νὰ μ' ἐκλέξητε μωρὲς παιδία ἀντιπρόσωπό σας γιὰ νὰ ἀτραπάρουμε τὴν φτωχὴ πατρίδα ἀπὸ τὰ νύγια τῆς τωρινῆς Κυβέρνησις καὶ καὶ τὴν πορτάρουμε μὲ τέμπο στὰ δικά μας.—περούλτιμο μωρὲς παιδία, ἂν μὲ στήλετε στὸ παρλαμέντο ἢ Ἑλλάς σὰς ξεφράζω λὰ μιὰ γράτσια, εἰδεμὲ σὰς στέλνω γιὰ πεσκέσι πέντε σφάκελλα μὲ στὰ μάτια σας.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Γεώργης.—Νὰ σοῦ πῶ ρὲ Κώστα φέτος θὰ δώσω τὸν ψήφο μου μὲ συνείδησι

Κ.—Κ' ἐγὼ μωρὲ Γεώργη μὲ συνείδησι, ἀλλὰ καὶ μὲ λίγο τραμπουκὸ !

Ὁ «Μπάκακας» ἔχει τὸ γραφεῖόν του κάτωθι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Πρινοπούλου καὶ ἀπέναντι τῆς τοῦ κ. Φιλήμονος. Ὅσοι θέλουν, δύνανται νὰ τοῦ δίδουν ὅ,τι θέλουν, ἐκ τῶν ὁποίων αὐτὸς θὰ δημοσιεύῃ ὅσα θέλει. Ἐπίσης δέχεται νὰ δημοσιεύῃ εἰδοποιήσεις παντὸς εἶδους.

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ».